

CẦU NGUYỆN CHO CÁC ĐẲNG LINH HỒN

Bà Maria Agatha Simma (1915-2004) sinh tại Sonntag, nước Áo, trong một gia đình nghèo thật nghèo. Maria Agatha là con thứ hai trong số 8 người con. Vì gia cảnh quá nghèo, tất cả các anh em của Maria Agatha đều phải làm việc ngay khi tuổi còn thơ. Con trai thì làm thuê làm mướn, con gái thì giữ trẻ cho các gia đình giàu.

Từ lúc nhỏ, Maria Agatha tỏ ra cô bé đạo đức, chuyên cần theo học các buổi dạy giáo lý trong giáo xứ. Cô bé cũng có lòng đặc biệt thương xót các Linh Hồn nơi Luyện Ngục. Maria Agatha cầu nguyện và hy sinh hãm mình, lãnh nhận các ân xá cho các Linh Hồn. Tâm tình yêu mến giúp đỡ các Đẳng Linh Hồn, một phần lớn Maria Agatha nhận lãnh từ hiền mẫu. Bà Aloisia nói với các con:

- Khi các con muốn xin một điều gì quan trọng, các con hãy nhờ các Linh Hồn nơi Luyện Ngục cầu xin dùm các con. Chắc chắn các con sẽ nhận được điều các con cầu xin.

Lớn lên, Maria Agatha ước ao dâng mình cho Chúa trong tu viện. Cô thử vào dòng ba lần, nhưng cả ba lần đều thất bại. Cuối cùng cô phải từ bỏ ý định, một phần vì gia cảnh quá nghèo, phần khác vì sức khỏe quá yếu kém.

Từ đó, dù phải sống giữa đời, Maria Agatha quyết định giữ mình trinh khiết vì lòng yêu mến Đức Mẹ MARIA và vì lòng thương xót các Linh Hồn nơi Luyện Ngục. Maria Agatha giúp đỡ các Linh Hồn bằng nhiều cách: bằng lời cầu nguyện, bằng các hy sinh đền tạ và bằng việc cổ võ cầu nguyện cho các Linh Hồn.

Có lẽ chính vì các việc lành này mà THIÊN CHÚA chọn bà Maria Agatha làm vị tông đồ giúp đỡ các Linh Hồn. Chúa cho phép các Linh Hồn nơi Luyện Hình hiện về với bà để xin bà cầu nguyện hoặc làm việc đền bù phạt tạ thay cho các ngài. Bà Maria Agatha Simma kể.

Năm 1940, lần đầu tiên một Linh Hồn nơi Luyện Ngục hiện về với tôi.

Vào một đêm khuya, nghe tiếng một người đi lại trong phòng, tôi bỗng giật mình thức giấc. Tôi mở mắt nhìn, xem ai là người đang đi lại trong phòng mình.

Tôi có tính gan dạ, không sợ hãi bất cứ người nào. Nhìn kỹ, tôi thấy một người đang chậm chạp đi lại trong phòng. Tôi lấy giọng cứng cỏi, hỏi gần từng tiếng:

- Làm sao mà ông lại vào được phòng này? Ông mất cái gì, ông tìm cái gì?"

Người lạ ra như không nghe thấy gì, cứ tiếp tục đi lại trong phòng. Tôi tức-tối hỏi tiếp:

- Ông làm cái gì vậy?

Thấy người lạ không thèm trả lời, tôi tức-giận nhảy ra khỏi giường, nhảy chồm tới, định đâm vào người ông. Nhưng tôi chỉ đánh vào khoảng không, không có bóng dáng ai trong phòng cả!

Tôi trở về giường, thì cùng lúc đó, tôi nghe tiếng người đàn ông đi đi lại lại trong phòng. Tôi thắc mắc tự hỏi:

- Lạ quá, mình thấy rõ ràng ông này, nhưng tại sao mình lại không đâm được vào người ông?

Không chịu thua, tôi ra khỏi giường, tiến chầm chậm về phía người đàn ông, định chặn bước ông đi. Nhưng một lần nữa, tôi chạm phải khoảng không trước mặt.

Tôi trở vào giường, lòng hoang mang. Lúc ấy vào khoảng 4 giờ sáng. Người đàn ông không xuất hiện nữa, nhưng tôi không tài nào chợp mắt.

Sáng hôm ấy, sau khi tham dự Thánh Lễ, tôi kể lại đầu đuôi câu chuyện cho Cha Linh Hướng nghe. Cha vắn tắt giải thích với tôi:

- Nếu còn xảy ra câu chuyện tương tự như vậy, thì con đừng hỏi: "Ông là ai?", nhưng chỉ hỏi: "Ông muốn tôi giúp gì?"

Quả thật, đêm sau, người đàn ông lại xuất hiện. Nhớ lời Cha Linh Hướng dặn, tôi cất tiếng hỏi:

- Ông muốn tôi làm gì cho ông?

Ông ta trả lời:

- Xin dâng ba Thánh Lễ cầu cho tôi và tôi sẽ được giải thoát!

Tôi nói lại với Cha Linh Hướng và Cha giải thích cho tôi hiểu đó chính là Linh Hồn hiện về từ Lửa Luyện Ngục.

Cha cũng cẩn thận khuyên tôi đừng bao giờ loại trừ một Linh Hồn nào, trái lại, hãy quảng đại chấp nhận mọi hy sinh để cứu vớt các Linh Hồn nơi Lửa Luyện Ngục, giúp các ngài sớm về hưởng Thánh Nhan THIÊN CHÚA.

(Maria Simma, "Les Âmes du Purgatoire m'ont dit", Editions du Parvis, 1990).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt